

[Statsministeren]

ikke blandt de første, snarere blandt de sidste i denne sag, men det skal være i dag, ikke så meget som én dag senere.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 613

3) Til *justitsministeren* af:

Tom Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvorfor der ikke bliver afholdt auktion over de ønskenummerplader, der er ønsket af mere end én person?«

Skriftlig begrundelse

Det var netop meningen med færdselslovens § 73 a, at særlig attraktive nummerplader, altså dem, som flere personer har fremsat ønske om, skulle på auktion for at indbringe et større beløb til staten.

Det er derfor helt uforståeligt, at motorkontorerne udleverer nummerpladerne stort set samme dag, som folk ønsker at købe dem. Med en ordning, hvor motorkontorerne samlede ønskerne op over f.eks. en måneds tid, ville det være muligt at se, hvilke nummerkombinationer der ville være egnede til salg på auktion, hvilket også var meningen med loven.

Justitsministeren (Engell):

Jeg vil først erindre om, at ønskenummerpladeordningen hviler på en administrativ bemyndigelse efter færdselsloven, som blev indført i forbindelse med lovens vedtagelse i maj 1991.

Det er rigtigt, at der er mulighed for at fastsætte bestemmelser om salg på auktion, men som jeg sagde, dengang vi behandlede lovforslaget i Retsudvalget, er det forudsat, at den almindelige salgsform under alle omstændigheder vil være et ordinært salg, hvor retten til bestemte kombinationer bestilles og nummerpladerne erhverves på nogle nærmere fastsatte standardvilkår og til en fast pris.

Efter lovens vedtagelse har vi drøftet med rigspolitichefen, om hjemmelen til at iværksætte en auktionsordning skulle udnyttes fra starten, men der har været flere gode grunde til i første omgang at sælge ønskenummerpladerne på normal vis. Det har været vigtigt fra starten, at ordningen får den størst mulige good-

will; det er jo et udtryk for en sjov og utraditionel måde at præge et køretøj på. Ved at gennemføre mulighed for salg på auktioner risikerer man meget let at ødelægge denne goodwill, fordi auktionsformen jo indebærer en begunstiggelse af de personer, som bor nærmest auktionsstedet, og der kan også forekomme relativt lange ventetider. Endvidere vil afholdelse af auktion medføre en betydelig tungere sagsbehandling, både med hensyn til den edb-mæssige behandling og den arbejdsmængde, som rigspolitichefen og motorkontorerne skal bruge til administration af ordningen, og vi har som sagt lagt vægt på en smidig administration fra starten.

Jeg kan også sige, at det har været vigtigt, at etableringsomkostningerne i forbindelse med ordningens gennemførelse blev dækket. Det ser ud til at være tilfældet på nuværende tidspunkt, hvor der er solgt knap 800 kombinationer, det vil sige, at indtægten ved ordningen har været ca. 5½ mio. kr.

Jeg er selvfølgelig opmærksom på de muligheder, der ligger i at benytte auktion som en salgsform, og derfor har jeg også bedt rigspolitichefen om at overveje det i lyset af de erfaringer, som man nu indhøster. Spørgsmålet vil således blive taget op på et lidt senere tidspunkt, og det er altså ikke udelukket, at vi senere vil gennemføre auktioner.

Tom Behnke (FP):

Jeg skal takke for svaret, men er det ikke korrekt, at det netop var meningen med Fremskridtspartiets lovforslag om ønskenummerplader – jævnfør § 73 a, stk. 2 – at der skulle afholdes auktion over særlig attraktive nummerplader? Man kan jo i øvrigt direkte måle, hvilke kombinationer der er særlig attraktive, ved at tælle antallet af begæringer.

Ligeledes vil jeg gerne have, at ministeren uddyber sin begrundelse for administrativt at fastsætte regler, som bevirker, at der ikke bliver afholdt auktion over de mest eftertragtede kombinationer. Jeg kan forstå af svaret, at der vil blive mulighed for det om et stykke tid, men når det så klokkerent fremgår af lovforslaget, at det netop var det, der var meningen, hvorfor har ministeren så ikke givet den mulighed allerede fra starten?

Lad mig give et eksempel, der belyser, at man allerede fra starten kunne have afholdt